

Második díjazott

UDVARDI ERZSÉBET

szépséget, szentséget és igazságot tükröztető festészete

MAGYAR ÖRÖKSÉG

Szépség, szentség, igazság

UDVARDI ERZSÉBET MAGYAR ÖRÖKSÉG-DÍJAS

A művész munkásságát vizsgálva lemérhetjük súlyát, fontosságát és egyéni egyedülvalóságát mai magyar művészetünkben.

Baján született, és alapfokú iskoláit is ott járta a Kalocsai Iskolánővérek Miasszonyunk leánynevelő líceumában. Ezt követte a budapesti Képzőművészeti Főiskolán folytatott tanulmányainak öt éve 1952-ig, olyan kiváló és máig felejthetetlen mester, mint Bernáth Aurél irányítása alatt. Néhány évi budapesti tartózkodás után, 1958-ban Badacsonytomajba költözött, ahol azóta is él és alkot. Ez az önkéntes távozás Budapestről nemhogy hátrányára szolgált volna, de mindent ott talált meg, ami festészetét akkor is, most is inspirálja. A kitüntetések sem kerültek el: Munkácsy-díjjal, Érdemes és Kiváló Művész címmel, a németországi Szent Fortunátus Lovagrend művészeti díjával, Kossuth-díjjal tüntették ki, a sok egyéb elismerés mellett.

Művészetében a legnagyobb hangsúlyt az egyházi témák és egyházi megrendelések, kérések teljesítése kapja. A nagyméretű pannók, oltárképek évtizedek óta elfoglalják alkotásai közt a legfontosabb helyet. Ihlető erőt ad, inspirálja és újabbnál-újabb remekművek festésére ösztönzi Udvardi Erzsébetet a *Biblia* világa, Krisztus és Szűz Mária alakja, a szentek és angyalok kara. Lelkisége, hite, szelídsége mélyen elgondolkodtató történeteket vázol fel e nagyszabású művein. Átéléssel ábrázolja akár az *Ó*-, akár az *Újszövetség* máig erkölcsi tanításul szolgáló, jelenetekbe összefoglalt mondanivalóit. Az Írás szavait – kinek ne jelenne meg képen is –, a művész egyedülálló tehetségével, látvánnyá lényegíti, és mai képzőművészeti alkotássá varázsolja.

E nagy egyházi témák mellett – főképpen ősszel -, ahogy ő mondta egyszer, lírai gyengédséggel, amikor aranylik a Balaton-felvidék hegyes-völgyes tája, szüretelnek, akkor akvarellezik, és készíti szebbnél-szebb tájait. Ezeket a tájakat bele-beleszővi a bibliai jelenetekbe is, ami meghitté és ragyogással telítetté avatja a műveket.

Nagyon figyelemreméltóak rajzai, amelyek végigkísérik művészi pályáját. Nem csak kisebb méretű tanulmányai, de a nagy biblikus témákhoz is felvázolja a kompozíciót, amelyek több változatban is megjelennek, önálló életet élve tanúsítják, hogy kimeríthetetlen gazdagság lakozik teremtő elméjében.

A biblikus témák és rajzok, akvarellek mellett vissza-visszanyúl szeretett szülővárosához, Bajához és szeretteihez, szülei és testvérei portréjának megfestésekor. Ezek a portrék karakterisztikusak, tele vannak a szeretett lények iránti gyengédséggel, áhítattal. Ideálportréi, egy-egy szent képével szembesülve, a magasztos szellemiség és az ismert vagy megismertetni kívánt jellemvonásokkal állítja elénk műveit.

Udvardi Erzsébet a természettel együtt él. Körülöleli őt a vidék a szépségével, amelyet ő mint éltető elemet szív magába, és átadja nekünk képekké álmódva, nagy figyelmünkkel kísérve életművét, amely már eddig is magas csúcsként emelkedik ki a magyar művészet égboltján.

Kratochwill Mimi
művészettörténész

Életrajz

Udvardi Erzsébet (*1929. december 27., Baja) festő. Rudnay Gyula szabadiskolájában, majd a Képzőművészeti Főiskolán Bernáth Aurél, Fónyi Géza, Domanovszky Endre tanítványa. 1953-1958: a Vendel utcai Tanítóképző rajztanára. 1959-től Badacsonytomajon él. 1960-1963: Derkovits-ösztöndíjas. Kitüntetései: SZOT-díj (1962), Egry József-díj (1966), Munkácsy Mihály-díj (1969), érdemes művész (1975), kiváló művész (1981), a Szent. Fortunatus Lovagrend Művészeti Nagydíja (Mainz, 1989), Magyar Művészetért Díj (1990), Baja díszpolgára (1998), Kossuth-díj (1999).